

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjunde avdelningen)

den 12 december 2019*

”EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket CANNABIS STORE AMSTERDAM – Absolut registreringshinder – Varumärke som strider mot allmän ordning – Artikel 7.1 f i förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 7.2 i förordning 2017/1001”

I mål T-683/18,

Santa Conte, Neapel (Italien), företrätt av advokaterna C. Demichelis, E. Ortaglio och G. Iorio Fiorelli,
klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företräd av L. Rampini, i egenskap av ombud,

motpart,

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 31 augusti 2018 (ärende R 2181/2017–2), beträffande en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet CANNABIS STORE AMSTERDAM,

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen),

sammansatt av ordföranden V. Tomljenović samt domarna A. Marcoulli och A. Kornezov (referent),

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

med beaktande av ansökan som inkom till tribunalens kansli den 20 november 2018,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till tribunalens kansli den 12 februari 2019,

efter förhandlingen den 24 september 2019,

följande

* Rättegångsspråk: italienska.

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Klaganden Santa Conte ingav den 19 december 2016 en ansökan om registrering av EU-varumärke till Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i enlighet med rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1), i dess ändrade lydelse (ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1)).
- 2 Det sökta varumärket utgörs av nedanstående figurkännetecken:

- 3 De varor och tjänster som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 30, 32 och 43 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar, för var och en av dessa klasser, följande beskrivningar:
 - klass 30: "Bakverk, konfektyr, choklad och efterrätter; Salter, kryddor, smakämnen och smaktillsatser; Is, glass, fryst yoghurt och sorbet; Kryddade bakverk."
 - klass 32: "Icke alkoholhaltiga drycker; Öl och bryggeriprodukter; Preparat för tillverkning av drycker."
 - klass 43: "Utskänkning av mat och dryck".
- 4 Genom beslut av den 7 september 2017 avslag granskaren registreringsansökan med stöd av artikel 7.1 b och c och 7.2 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c och 7.2 i förordning 2017/1001).
- 5 Den 9 oktober 2017 överklagade Santa Conte granskarens beslut till EUIPO med stöd av artiklarna 66–68 i förordning nr 2017/1001.
- 6 Efter att ha förklarat, som svar på Santa Contes synpunkter, att överklagandenämnderna har möjlighet att åberopa ett absolut registreringshinder som inte har tagits upp i granskarens beslut, med förbehåll för att rätten till försvar iakttas, ogillade överklagandenämnden, genom beslut av den 31 augusti 2018 (nedan kallat det angripna beslutet), överklagandet med stöd av artikel 7.1 f i förordning 2017/1001, eftersom den ansåg att det kännetecken som registreringsansökan avsåg stred mot allmän ordning.

Parternas yrkanden

- 7 Klaganden har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara det angripna beslutet, och
 - förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för det administrativa förfarandet.
- 8 EUIPO har yrkat att tribunalen ska
 - ogilla överklagandet, och
 - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 9 Klaganden har åberopat två grunder till stöd för sitt överklagande. Som första grund har det gjorts gällande att artikel 71.1 jämförd med artikel 95.1 i förordning nr 2017/1001 har åsidosatts. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 7.1 f och 7.2 i nämnda förordning.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 71.1 jämförd med artikel 95.1 i förordning nr 2017/1001

- 10 Enligt klaganden framgår det av rättspraxis att EUIPO, i enlighet med artikel 71.1 jämförd med artikel 95.1 första meningen i förordning nr 2017/1001, i samband med ett förfarande för registrering av ett EU-varumärke, är skyldig att på eget initiativ pröva de sakförhållanden som är relevanta för förfarandet, inbegripet bedömningen av innebörden av det kännetecknen som registreringsansökan avser och hur omsättningskretsen uppfattar det. Denna skyldighet, som ger uttryck för den omsorgsplikt som följer av bestämmelsen i fråga, har emellertid åsidosatts av överklagandenämnden, enligt klaganden.
- 11 EUIPO har bestritt klagandens argument.
- 12 Det ska inledningsvis erinras om att överklagandenämnden, enligt artikel 71.1 i förordning nr 2017/1001, efter prövning av om överklagandet av ett beslut som fattats av en av de instanser som avses i artikel 66.1 i förordning 2017/1001 är befogat, ”får antingen vidta de åtgärder som kunnat vidtas av den enhet som meddelat det överklagade beslutet eller återförvisa ärendet till denna enhet för handläggning”. Enligt artikel 95.1 i förordning nr 2017/1001 ska EUIPO under förfarandet pröva sakförhållandena på eget initiativ.
- 13 Såsom klaganden har påpekat framgår det av rättspraxis för det första att innebörden av det kännetecknen som registreringsansökan avser och dess förståelse av allmänheten i Europeiska unionen nödvändigtvis utgör en del av de omständigheter som ska prövas av EUIPO på eget initiativ (dom av den 25 september 2018, Medisana/EUIPO (happy life), T-457/17, ej publicerad, EU:T:2018:599, punkt 11) och, för det andra, att artikel 95.1 i förordning 2017/1001 är ett uttryck för omsorgsplikten, som innebär att den behöriga institutionen är skyldig att omsorgsfullt och opartiskt pröva alla faktiska och rättsliga omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet (se dom av den 25 januari 2018, SilverTours/EUIPO (billiger-mietwagen.de), T-866/16, ej publicerad, EU:T:2018:32, punkt 15 och där angiven rättspraxis). Eftersom klaganden för det tredje har gjort gällande att överklagandenämnden inte har beaktat notoriska fakta, ska det understrykas dels att en klagande har rätt att inge handlingar till tribunalen för att antingen bekräfta eller bestrida riktigheten av ett notoriskt faktum (se dom av den

15 januari 2013, Gigabyte Technology/harmoniseringskontoret – Haskins (Gigabyte), T-451/11, ej publicerad, EU:T:2013:13, punkt 22 och där angiven rättspraxis), dels att notoriska fakta utgörs av omständigheter som det förutsetts att alla känner till eller som det går att få kännedom om genom allmänt tillgängliga källor (se dom av den 10 februari 2015, Boehringer Ingelheim International/harmoniseringskontoret – Lehning entreprise (ANGIPAX), T-368/13, ej publicerad, EU:T:2015:81, punkt 89 och där angiven rättspraxis).

- 14 Det är mot bakgrund av dessa principer som tribunalen ska pröva klagandens argument.
- 15 Klaganden anser för det första att överklagandenämndens bedömning, och i synnerhet den i punkt 29 i det angripna beslutet, är behäftad med ett fel genom att överklagandenämnden ansåg att det kännetecken som registreringsansökan avsåg hänvisade till "symbolen marijuanabladet" och att nämnda symbol hänvisade till det psykotropa ämnet. Enligt klaganden är det emellertid ett notoriskt faktum att marijuana inte är en växt, utan ett psykoaktivt ämne som inte har erhållits från cannabisblad utan från torkade blomställningar från cannabis honblommor. Dessutom är den aktiva substansen tetrahydrocannabinol (nedan kallad THC) endast en av de cirka 113 cannabinoider som finns i blomställningarna från honblommor från växten *Cannabis sativa*. EUIPO har emellertid inte fäst någon vikt vid att de psykotropa effekterna av THC endast var kopplade till den procentuella andelen av denna aktiva substans i blommorna från *Cannabis sativa* och inte på innehållet i blad från denna växt, vilka återges i det kännetecken som ansökan avsåg. Det rör sig således om notoriska fakta som överklagandenämnden inte beaktade, och överklagandenämnden åsidosatte därmed artikel 95.1 första meningen och artikel 71.1 i förordning 2017/1001.
- 16 Tribunalen konstaterar härvidlag att det är riktigt att det angripna beslutet, i punkterna 28 och 29, innehåller uttrycket "marijuanablاد". Detta uttryck är otydligt, vilket EUIPO har medgett i sin svarsskrivelse, eftersom marijuana inte i egentlig mening är en växtart och följaktligen inte kan ha några blad, utan i själva verket avser en psykotrop substans som utvinns från torkade blomställningar från cannabis honväxter.
- 17 Det angripna beslutet måste emellertid läsas i sin helhet. Det ska i detta hänseende påpekas att överklagandenämnden, i punkt 27 i detta beslut, angav att kännetecknet i fråga innehöll "återgivning av tio cannabisblad" och att "den särskilda formen på detta blad ofta används som symbol för marijuana, som förstås som det psykoaktiva ämnet, som man erhåller från torkade blomställningar från cannabis honväxter". Klaganden har vidare inte ifrågasatt överklagandenämndens konstaterande, enligt vilket den "särskilda formen på [cannabisbladet] ofta används som symbol för marijuana". Med hänsyn till den detaljerade och noggranna förklaring som lämnats i punkt 27 i det angripna beslutet, innebär inte den felaktighet som klaganden har identifierat att överklagandenämnden har åsidosatt sin skyldighet att på eget initiativ pröva sakförhållandena och, i synnerhet, innebörden av det kännetecken som registreringsansökan avser, varför nämnda felaktighet inte påverkar beslutets lagenlighet.
- 18 För det andra har klaganden gjort gällande att överklagandenämnden gjort sig skyldig till ett partiskt resonemang, genom att underlåta att beakta ett annat notoriskt faktum, nämligen att det är THC-halten som avgör huruvida de produkter som innehåller cannabis är psykotropa eller inte, och att marijuana utvinns ur cannabis blommor och inte ur bladen.
- 19 Denna anmärkning kan emellertid inte godtas, eftersom den saknar stöd i de faktiska omständigheterna, då överklagandenämnden i punkt 21 i det angripna beslutet angav att det endast var från och med en viss THC-halt, närmare bestämt 0,2 procent, som cannabis blev ett olagligt ämne i ett flertal länder i unionen och, i punkt 23 i beslutet, angav att detta ämne härrörde från cannabis honblommor. Överklagandenämnden gjorde således en klar åtskillnad mellan cannabis som har psykotropa effekter och cannabis som inte har sådana effekter, just på grund av THC-halten. Om detta kan anses vara ett notoriskt faktum har således överklagandenämnden uttryckligen påpekat detta faktum.

- 20 För det tredje har klaganden gjort gällande att överklagandenämnden gjorde en bedömning, bland annat i punkterna 29 och 30 i det angripna beslutet, som inte kan anses vara opartisk eftersom överklagandenämnden endast utgick från sin egen förståelse av ordelementet "cannabis" och förknippade det dels med den felaktiga uppfattningen att de blad som återges i det kännetecknet som är föremål för varumärkesansökan var blad från en växt som inte existerar, nämligen marijuana, dels med den geografiska beteckningen Amsterdam.
- 21 Såsom EUIPO har påpekat i svarsinlagan är det avgörande kriteriet för bedömningen av huruvida ett kännetecken strider mot allmän ordning hur omsättningskretsen uppfattar varumärket, vilket kan grundas på definitioner som är vaga ur vetenskaplig eller teknisk synvinkel, vilket innebär att det är den konkreta och aktuella uppfattningen av kännetecknet som är av betydelse, oberoende av huruvida de uppgifter som konsumenten har tillgång till är fullständiga. Även om denna uppfattning inte, eller endast delvis, överensstämmer med den vetenskapliga sanningen, är den omständigheten att omsättningskretsen förknippar återgivningen av cannabisbladet med det psykotropa ämnet förvisso just det som överklagandenämnden ska undersöka i en sådan situation, det vill säga omsättningskretsens uppfattning. Såsom EUIPO erinrade om i svarsinlagan och vid förhandlingen var det just det som överklagandenämnden gjorde när den betonade att den "särskilda formen på cannabisbladet ofta används i media som symbol för marijuana". Uppenbarligen rör det sig här inte om ett vetenskapligt faktum, utan om uppfattningen hos omsättningskretsen, i enlighet med vilken detta blad har blivit "den mediala symbolen" för marijuana. Denna bedömning är följaktligen på intet sätt partisk.
- 22 För det fjärde har klaganden hävdade att överklagandenämnden även i punkt 29 i det angripna beslutet har underlåtit att göra en opartisk och omsorgsfull bedömning. Enligt klaganden avser orden "cannabis", "hampa" och det engelska ordet "hemp" utan åtskillnad hampaplantan. Dessutom ingår andra engelska ord, närmare bestämt "store" och "amsterdam", i ordelementet i det kännetecknet som är föremål för varumärkesansökan, vilket ger uttryck för ett krav på logisk och idiomatisk kontinuitet och för strävan att ge det aktuella kännetecknet internationell räckvidd, eftersom engelskan är det dominerande språket i den internationella handeln. Överklagandenämnden gjorde således en bedömning som var långt ifrån opartisk när den påpekade att klaganden hade kunnat använda ett annat ord än "cannabis", närmare bestämt det italienska ordet "canapa" (hampa) eller det engelska ordet "hemp", för att beteckna de aktuella varorna och tjänsterna.
- 23 I motsats till vad klaganden har gjort gällande kan överklagandenämnden inte klandras för att ha fört ett partiskt resonemang. Härvidlag kan klaganden inte vinna framgång med sin kritik avseende den andra meningen i punkt 29 i det angripna beslutet. I denna andra mening föreslog överklagandenämnden nämligen att klaganden "skulle ha kunnat" komplettera det aktuella kännetecknet med de mer lämpliga ordelementen för att betona de egenskaper som kännetecknar livsmedel och drycker utan THC, till exempel ordet "canapa" eller "hemp", och att klaganden hade kunnat utelämna hänvisningen till Amsterdam eller den mediala symbolen för marijuana. Oberoende av frågan huruvida orden "cannabis", "hampa" och "hemp" är synonyma, vilket klaganden tycks hävda, kan det konstateras att detta förslag, som överklagandenämnden gjorde, endast är ett uttalande *obiter dictum* och således inte kan medföra att det angripna beslutet är rättsstridigt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 mars 2018, Recordati Orphan Drugs/EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG), T-103/17, ej publicerad, EU:T:2018:126, punkt 78). Överklagandenämnden var nämligen inte skyldig att upplysa klaganden om de alternativ som eventuellt skulle kunna medföra att nämnden inte längre hade några invändningar mot det ifrågasvarande kännetecknet. I motsats till vad klaganden har gjort gällande innebär under alla omständigheter inte detta uttalande *obiter dictum* att överklagandenämnden är partisk eller har underlåtit att göra en omsorgsfull bedömning.
- 24 För det femte och sista är enligt klaganden valet av ordet "amsterdam" endast en hänvisning till ursprunget för den cannabis som klaganden använder, liksom till stilen och atmosfären i denna nederländska stad, som klaganden har angett sig ha blivit inspirerad av för tillhandahållandet av sina egna restaurangtjänster och, i synnerhet, för inredningen av sina försäljningsställen.

Överklagandenämndens påstående att kännetecknet som är föremål för varumärkesansökan kommer att få konsumenterna att associera de varor och tjänster som klaganden saluför, vilka är helt lagliga, med de substanser som säljs i "coffee shops" i Amsterdam vittnar om en partisk och felaktig bedömning av detta känneteckens innebörd, särskilt med hänsyn till det stora och ständigt ökande antalet företag som tillverkar livsmedel och drycker baserade på cannabis och butiker som saluför dessa.

- 25 Klaganden har emellertid fel i sin uppfattning att överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning när den fann att omsättningskretsen uppfattar ordet "amsterdam" som en hänvisning till staden i Nederländerna som tolererar användning av narkotika och är känd för sina "coffee shops" (punkterna 27–29 i det angripna beslutet). Tvärtom prövade överklagandenämnden klagandens argument med omsorg och opartiskhet. Vad gäller den omständigheten att ordet "amsterdam" även skulle kunna associeras med andra betydelser, såsom de som klaganden har anfört, räcker det att erinra om dels att klaganden inte har bestritt att staden Amsterdam är känd för sina "coffee shops" som har tillstånd att sälja marijuana och "space cakes", dels att ett kännetecken enligt rättspraxis ska nekas registrering om åtminstone en av dess möjliga betydelser innebär att det föreligger ett absolut registreringshinder (se dom av den 2 maj 2018, Alpine Welten Die Bergführer mot EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer), T-428/17, EU:T:2018:240, punkt 27 och där angiven rättspraxis).
- 26 Överklagandenämnden åsidosatte följaktligen inte artikel 71.1 jämförd med artikel 95.1 i förordning nr 2017/1001 genom att anta det angripna beslutet. Överklagandet kan således inte vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 2017/1001

- 27 Klaganden har gjort gällande att överklagandenämnden gjorde sig skyldig till felaktigheter vid definitionen av omsättningskretsen, vilken den emellertid nyanserade vid förhandlingen (se punkt 41 nedan), och beträffande identifieringen av hur omsättningskretsen uppfattar kännetecknet, samt att det kännetecken som registreringsansökan avser inte strider mot allmän ordning i den mening som avses i artikel 7.1 f och 7.2 i förordning nr 2017/1001.
- 28 EUIPO har bestritt dessa påståenden.
- 29 Enligt artikel 7.1 f i förordning 2017/1001 får varumärken som strider mot allmän ordning eller mot allmän moral inte registreras. Enligt artikel 7.2 ska punkt 1 tillämpas även om registreringshindren endast finns i en del av unionen. En sådan del kan i förekommande fall bestå av en enda medlemsstat (se dom av den 20 september 2011, Couture Tech/harmoniseringskontoret (Återgivning av det sovjetiska statsvapnet), T-232/10, EU:T:2011:498, punkt 22 och där angiven rättspraxis).
- 30 Det framgår av rättspraxis att allmänintresset bakom registreringshindret i artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001 är att förhindra registrering av kännetecken vars användning inom unionen skulle störa den allmänna ordningen eller den allmänna moralen (dom av den 20 september 2011, Återgivning av det sovjetiska statsvapnet, T-232/10, EU:T:2011:498, punkt 29, och dom av den 15 mars 2018, La Mafia Franchises/EUIPO – Italien (La Mafia SE SIENTA A LA MESA), T-1/17, EU:T:2018:146, punkt 25).
- 31 Prövningen av huruvida ett kännetecken strider mot allmän ordning eller mot allmän moral ska företas med utgångspunkt i hur detta kännetecken uppfattas, vid användning såsom varumärke, av omsättningskretsen i unionen eller i en del av denna (dom av den 20 september 2011, Återgivning av det sovjetiska statsvapnet, T-232/10, EU:T:2011:498, punkt 50, och dom av den 9 mars 2012, Cortés del Valle López/harmoniseringskontoret (¡Que bueno ye! HIJOPUTA), T-417/10, ej publicerad, EU:T:2012:120, punkt 12).

- 32 Bedömningen av huruvida det föreligger ett sådant registreringshinder som avses i artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001 kan inte grundas på uppfattningen hos den del av omsättningskretsen som inte chockeras av någonting, och inte heller på uppfattningen hos den del av omsättningskretsen som är mycket lättstött. Denna bedömning ska i stället företas utifrån en omdömesgill person med genomsnittlig känslighets- och toleransnivå (dom av den 9 mars 2012, Cortés del Valle López/harmoniseringskontoret (¡Que bueno ye! HIJOPUTA), T-417/10, ej publicerad, EU:T:2012:120, punkt 21, dom av den 14 november 2013, Etag Trade Mark Company/harmoniseringskontoret (FICKEN LIQUORS), T-54/13, ej publicerad, EU:T:2013:593, punkt 21, och dom av den 11 oktober 2017, Osho Lotus Commune/EUIPO – Osho International Foundation (OSHO), T-670/15, ej publicerad, EU:T:2017:716, punkt 103).
- 33 Vid bedömningen av det i artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001 föreskrivna registreringshindret kan vidare omsättningskretsen inte endast utgöras av dem som de aktuella varorna eller tjänsterna direkt vänder sig till. Det ska nämligen beaktas att de kännetecken som omfattas av detta registreringshinder inte bara chockerar dem som de varor och tjänster som avses med kännetecknet riktar sig till, utan även andra som – utan att vara berörda av nämnda varor och tjänster – till vardags kommer att konfronteras med kännetecknet indirekt (dom av den 14 november 2013, FICKEN LIQUORS, T-54/13, ej publicerad, EU:T:2013:593, punkt 22, och dom av den 11 oktober 2017, OSHO, T-670/15, ej publicerad, EU:T:2017:716, punkt 104).
- 34 Det ska även erinras om att kännetecken som kan uppfattas som stridande mot allmän ordning eller mot allmän moral inte är desamma i samtliga medlemsstater, vilket bland annat kan bero på språkliga, historiska, sociala eller kulturella betingelser (se dom av den 15 mars 2018, La Mafia SE SIENTA A LA MESA, T-1/17, EU:T:2018:146, punkt 28 och där angiven rättspraxis).
- 35 Vid tillämpningen av det absoluta registreringshindret i artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001 ska följaktligen inte bara förhållanden som är gemensamma för alla medlemsstater i unionen beaktas, utan även de särskilda förhållanden som gör sig gällande i de enskilda medlemsstaterna och som kan påverka uppfattningen hos omsättningskretsen i dessa medlemsstater (dom av den 20 september 2011, Återgivning av det sovjetiska statsvapnet, T-232/10, EU:T:2011:498, punkt 34, och dom av den 15 mars 2018, La Mafia SE SIENTA A LA MESA, T-1/17, EU:T:2018:146, punkt 29).
- 36 I förevarande fall innehåller det kännetecken som är föremål för ansökan om registrering som EU-varumärke, återgivet i punkt 2 ovan, ett ordelement, som består av orden ”cannabis”, ”store” och ”amsterdam”, och ett figurelement, närmare bestämt tre rader med stiliserad gröna blad, som motsvarar den vanliga återgivningen av cannabisbladet, på en svart bakgrund med två bårder i fluorescerande grönt, högst upp och längst ned i bilden. De tre ovannämnda orden ingår även i figurativt hänseende i det aktuella kännetecknet eftersom de i versaler innehåller ordet ”cannabis” i vita bokstäver, vilket är mycket större än de två andra orden, och är placerat över dessa i mitten av kännetecknet. Mot bakgrund av dessa överväganden finner tribunalen att överklagandenämnden inte gjorde en felaktig bedömning när den, i punkt 20 i det angripna beslutet, fann att ordelementet ”cannabis” var dominerande, såväl genom det utrymme som det upptog som dess centrala placering i det kännetecken som registreringsansökan avsåg. Detta har för övrigt inte bestritts.
- 37 Det är mot bakgrund av dessa överväganden som tribunalen ska pröva de två delgrunder som klaganden har åberopat inom ramen för sin andra grund.

Den andra grundens första del: Fel som överklagandenämnden gjorde sig skyldig till vid definitionen av omsättningskretsen samt av hur den sistnämnda uppfattar det aktuella kännetecknet

- 38 Klaganden har hävdad att kännetecknet i fråga består av ett engelskt uttryck som kommer att uppfattas i alla unionens medlemsstater och av omsättningskretsen som känner till och förstår engelska som hänvisningar till en beteckning som betyder ”affär som säljer cannabis (härörande) från Amsterdam”.

Enligt klaganden hänvisar emellertid ordet "cannabis" inte till någon olaglig narkotika, utan endast till hampa i vanligt språkbruk, såväl på engelska som på italienska. Vidare anser klaganden att överklagandenämnden även underlät att tillmäta de två andra engelska orden "amsterdam" och "store" en adekvat betydelse.

- 39 Dessutom grundade sig överklagandenämnden enligt klaganden inte på kriterierna en omdömesgill person med genomsnittlig känslighets- och toleransnivå som är en normalt informerad och skäliga uppmärksam och upplyst. Enligt klaganden var således bedömningen av hur omsättningskretsen uppfattar kännetecknet felaktig och återspeglade inte utvecklingen i unionen av hur cannabis och dess användning för industriella och lagliga ändamål uppfattas ur kulturell och social synpunkt, vilket hädanefter framgår av unionslagstiftningen. Överklagandenämnden analyserade för övrigt, enligt klaganden, inte kännetecknet mot bakgrund av dess normala användning, det vill säga laglig försäljning eller användning i klagandens affärer av mat eller drycker baserade på hampa.
- 40 Vad för det första gäller det fel som överklagandenämnden påstås ha gjort sig skyldig till i definitionen av omsättningskretsen, och följaktligen dess felaktiga bedömning av vad som utgör omsättningskretsens uppfattning av det kännetecknet som är föremål för varumärkesansökan, konstaterar tribunalen att överklagandenämnden, samtidigt som den delade granskarens bedömning att det aktuella kännetecknet innehöll engelska ord, tillmätte en särskilt stor betydelse till den dominerande förekomsten av ordet "cannabis", som används och förstås på ett stort antal av unionens språk förutom engelska, till exempel på danska, tyska, spanska, franska, italienska, ungerska, polska, portugisiska, rumänska och svenska, vilket gör det möjligt att dra slutsatsen att omsättningskretsen inte endast består av engelskspråkiga konsumenter, utan av samtliga konsumenter i unionen, vilka kan förstå innebörden av ordet "cannabis" som associeras till detta figurelement.
- 41 På frågan huruvida klaganden, genom den första delen av den andra grunden, avsåg att definiera omsättningskretsen så, att den uteslutande avsåg den engelsktalande allmänheten, gav klaganden vid förhandlingen ett nekande svar, och medgav att denna omsättningskrets skulle ges en vidare tolkning. Klaganden angav således att den anser att omsättningskretsen ska uppfattas som samtliga i unionen som har goda kunskaper i engelska. Med beaktande av samtliga särdrag hos det kännetecknet som varumärkesansökan avser delar tribunalen överklagandenämndens bedömning, eftersom kännetecknet omfattar åtminstone två ord som kan förstås av långt fler än den engelskspråkiga allmänheten, närmare bestämt, såsom överklagandenämnden angav, det latinska ordet "cannabis", men också ordet "amsterdam" vilket betecknar en stad i Nederländerna som är internationellt känd, och att det figurelement som förekommer i kännetecknet, såsom överklagandenämnden har påpekat, kan kännas igen som den mediala återgivningen av marijuana.
- 42 Det är således inte bara mot bakgrund av den engelsktalande delen av omsättningskretsen, utan i vidare bemärkelse allmänheten i hela unionen, som lagenligheten av överklagandenämndens prövning av huruvida det kännetecknet som är föremål för ansökan om registrering strider mot allmän ordning ska bedömas. Det ska härvidlag erinras om att i enlighet med den rättspraxis som anges i punkt 35 ovan ska inte bara förhållanden som är gemensamma för alla medlemsstater i unionen beaktas, utan även de särskilda förhållanden som gör sig gällande i de enskilda medlemsstaterna och som kan påverka uppfattningen hos omsättningskretsen i dessa medlemsstater.
- 43 För det andra ska det påpekas att klaganden genom denna första delgrund även riktar sig mot omsättningskretsens sammansättning och denna omsättningskrets uppmärksamhetsnivå. När klaganden tillfrågades om detta vid förhandlingen uppgav bolaget att omsättningskretsen till övervägande del utgörs av yngre personer, som är mellan 20 och 30 år gamla, vilka med all säkerhet var informerade om alla tillgängliga kunskaper om cannabis. Enligt klaganden finns det inte någon anledning att inom denna omsättningskrets göra en åtskillnad mellan allmänheten som befinner sig i medlemsstater som har en lagstiftning som förbjuder det psykotropa ämne som härrör från cannabis och allmänheten som befinner sig i medlemsstater som har en mindre restriktiv hållning.

- 44 Det har härvidlag inte bestritts att de varor och tjänster som avses i varumärkesansökan riktar sig till konsumenter, varför omsättningskretsen består av den breda allmänheten i unionen. Det står klart att denna omsättningskrets inte nödvändigtvis förfogar över exakta vetenskapliga eller tekniska kunskaper om narkotika i allmänhet, och om cannabis i synnerhet, även om denna situation kan variera beroende på vilka medlemsstat allmänheten befinner sig och, i synnerhet, de diskussioner som eventuellt har lett till antagandet av en lagstiftning eller ett regelverk som tillåter eller tolererar terapeutisk eller rekreativ användning av produkter med en THC-halt som är tillräcklig för att medföra psykotropa verkningar.
- 45 Eftersom klaganden i varumärkesansökan hänvisat till gängse konsumentvaror och -tjänster som är avsedda för den breda allmänheten utan åtskillnad på grundval av ålder, finns det vidare inte något giltigt skäl för att, såsom klaganden förespråkade vid förhandlingen, begränsa omsättningskretsen till enbart yngre personer, som är mellan 20 och 30 år gamla. Det ska även tilläggas att, såsom EUIPO har påpekat, vad gäller artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001 är omsättningskretsen inte enbart den omsättningskrets som de varor och tjänster som registreringsansökan avser direkt riktar sig till, utan även den som består av andra personer som – utan att vara berörda av nämnda varor och tjänster – till vardags kommer att konfronteras med kännetecknet (se punkt 33 ovan), vilket är ett ytterligare skäl för att inte godta klagandens påstående vid förhandlingen att denna allmänhet i huvudsak består av en ung publik, bestående av personer som är mellan 20 och 30 år.
- 46 Vad för det tredje gäller omsättningskretsens uppmärksamhetsnivå, är det förvisso riktigt att det angripna beslutet inte innehåller några uttryckliga preciseringar i detta avseende. Det framgår emellertid av beslutet att överklagandenämnden inte har ifrågasatt granskarens definition, enligt vilken gängse konsumentvaror, såsom de som avses i varumärkesansökan, huvudsakligen är avsedda för en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst genomsnittskonsument (punkt 3 i det angripna beslutet), vilket i huvudsak och i tillämpliga delar motsvarar en omsättningskrets bestående av omdömesgilla personer med genomsnittlig känslighets- och toleransnivå, vilken ska beaktas vid tillämpningen av artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001, i enlighet med den rättspraxis som angetts i punkt 32 ovan. Med hänsyn till de aktuella varorna och tjänsterna, kan definitionen av omsättningskretsen och dess uppmärksamhetsnivå, vilken överklagandenämnden har ställt sig bakom, inte anses vara felaktig.
- 47 För det fjärde har klaganden även kritiserat överklagandenämnden för att inte ha beaktat utvecklingen i unionen av hur cannabis och dess användning för lagliga ändamål uppfattas ur kulturell och social synpunkt, varför överklagandenämnden enligt klaganden inte gjorde en korrekt bedömning av omsättningskretsens uppfattning (punkt 40 i ansökan). Klaganden har i detta hänseende hänvisat till två förordningar på jordbruksområdet avseende odling av hampa, närmare bestämt kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1155 av den 15 februari 2017 om ändring av delegerad förordning (EU) nr 639/2014 vad gäller kontrollåtgärderna avseende odling av hampa, vissa bestämmelser som rör miljöanpassningsstödet, stödet till unga jordbrukare som utövar kontroll över en juridisk person, beräkningen av enhetsbeloppet inom ramen för frivilligt kopplat stöd, delrätter och vissa anmälningsskyldigheter i samband med systemet för enhetlig arealersättning och frivilligt kopplat stöd, och om ändring av bilaga X till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 (EUT L 167, 2017, s. 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 2013, s. 608).
- 48 Det ska i detta hänseende understrykas att det förvisso för närvarande pågår många diskussioner angående såväl användningen av produkter som härrör från cannabis vilkas THC-halt innebär att de inte utgör narkotika, som om användning av narkotika i terapeutiskt syfte eller till och med för rekreationellt bruk. Härvidlag har lagstiftningen i några medlemsstater redan förändrats eller håller på att förändras.

- 49 Såsom överklagandenämnden angav i punkt 21 i det angripna beslutet är det icke desto mindre så, att "i många länder i Europeiska unionen (såsom icke uttömmande exempel: Bulgarien, Finland, Frankrike, Ungern, Irland, Polen, Slovakien, Sverige och Förenade kungariket)" betraktas produkter som härrör från cannabis med en THC-halt på mer än 0,2 procent som olaglig narkotika.
- 50 I unionsrätten regleras å sin sida inte användning av produkter som härrör från cannabis när de utgör narkotika. I artikel 168.1 tredje stycket FEUF föreskrivs nämligen att unionen ska komplettera medlemsstaternas åtgärder för att minska narkotikarelaterade hälsoskador, inklusive upplysning och förebyggande verksamhet. I artikel 32.6 i förordning nr 1307/2013 anges att de arealer som används för produktion av hampa endast ska vara stödberättigande hektar om de sorter som används har en THC-halt på högst 0,2 procent. Genom den delegerade förordningen 2017/1155 har kommissionen antagit den lagstiftning som gör det möjligt att genomföra denna bestämmelse.
- 51 Av detta följer att det för närvarande inte finns någon tendens som är allmänt accepterad inom unionen, och inte heller någon dominerande tendens, beträffande tillåtligheten av användning eller konsumtion av produkter som härrör från cannabis vilka har en THC-halt som överstiger 0,2 procent.
- 52 Mot denna bakgrund konstaterar tribunalen att överklagandenämnden har beaktat den utveckling, såväl på lagstiftningsnivå som på samhällsnivå, som beskrivits i punkterna 47 och 48 ovan, genom att framhålla möjligheterna att lagligen använda cannabis, vilka emellertid är föremål för särskilt stränga villkor, och genom att erinra om unionens regelverk på området (punkt 11 sjätte och tionde strecksatserna och punkt 25 i det angripna beslutet). Vidare har överklagandenämnden med fog beaktat den omständigheten att många medlemsstaters lagstiftning kvalificerar konsumtion av cannabis som olaglig när de produkter som härrör från cannabis har en THC-halt som överstiger 0,2 procent. Kännetecknen som kan uppfattas som stridande mot allmän ordning eller mot allmän moral är inte desamma i samtliga medlemsstater, vilket bland annat kan bero på språkliga, historiska, sociala eller kulturella betingelser (se dom av den 15 mars 2018, *La Mafia SE SIENTA A LA MESA*, T-1/17, EU:T:2018:146, punkt 28 och där angiven rättspraxis). Det är således i enlighet med rättspraxis som överklagandenämnden har åberopat lagstiftningen i dessa medlemsstater, eftersom dessa omständigheter, när det gäller artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001, inte beaktas på grund av deras normativa verkan, utan som såsom faktiska uppgifter som kan ligga till grund för en bedömning av vilken uppfattning omsättningskretsen i de aktuella medlemsstaterna har av det aktuella kännetecknet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 2011, *Återgivning av det sovjetiska statsvapnet*, T-232/10, EU:T:2011:498, punkt 37).
- 53 För det femte och sista saknar, såsom EUIPO har anfört, frågan om den faktiska THC-halten i de produkter som klaganden saluför relevans, eftersom den bedömning som överklagandenämnden var skyldig att göra i det aktuella fallet skulle vara oberoende av klagandens uppträdande och enbart grundas på omsättningskretsens uppfattning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 april 2003 i målet, *Durferrit/harmoniseringskontoret – Kolene (NU-TRIDE)*, T-224/01, EU:T:2003:107, punkt 76, och dom av den 13 september 2005, *Sportwetten/harmoniseringskontoret – Intertops Sportwetten (INTERTOPS)*, T-140/02, EU:T:2005:312, punkt 28).
- 54 Frågan huruvida omsättningskretsen uppfattar det aktuella kännetecknet som en hänvisning till den lagliga användningen av hampa, såsom klaganden har gjort gällande, eller tvärtom, som en påminnelse om cannabis som olaglig narkotika, såsom anges i det angripna beslutet, ingår i den andra grundens andra del och ska prövas nedan.
- 55 Mot bakgrund av samtliga dessa överväganden finner tribunalen det visat att överklagandenämnden inte har gjort sig skyldig till de fel som klaganden har klandrat den för.
- 56 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den andra grundens första del.

Den andra grundens andra del: Det kännetecken som registreringsansökan avser strider inte mot allmän ordning

- 57 Klaganden har anfört att det kännetecken som registreringsansökan avser inte hänvisar till någon olaglig narkotika. Även om det antas att så var fallet, skulle denna omständighet enligt klaganden inte vara tillräcklig för att neka registrering av nämnda kännetecken som EU-varumärke. Enbart hänvisningen till eller den direkta angivelsen av en olaglig produkt är nämligen inte i sig tillräcklig för att slå fast att en ansökan om registrering av ett varumärke strider mot allmän ordning. Det krävs dessutom att det aktuella kännetecknet medför ett incitament, en avdramatisering eller ett godkännande av användning eller konsumtion av den olagliga narkotikan. I förevarande fall innehåller emellertid inte det kännetecken som registreringsansökan avser någon beteckning och har inte någon innebörd som, i samband med att de varor och tjänster som avses i ansökan används på ett normalt sätt, uppmuntrar, avdramatiserar eller förmedlar ett godkännande av användning av en olaglig narkotika.
- 58 Dessutom framgår det enligt klaganden tydligt att överklagandenämnden saknade fog för att åberopa ett absolut registreringshinder, mot bakgrund av hur å ena sidan de varor och tjänster som avses i varumärkesansökan konsumeras, och å andra sidan hur sådan narkotika som marijuana konsumeras, vilken i normalfallet röks. Klaganden har härvidlag åberopat annulleringsenhetens beslut av den 20 mars 2009 i ärende 2665 C avseende ansökan om registrering som ordmärke av kännetecknet COCAINE för varor i klasserna 3, 25 och 32, och i synnerhet för öl, i vilket det bland annat angavs att det sätt på vilket de aktuella varorna konsumeras var relevant vid tillämpningen av artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001 och att enbart den omständigheten att det föreligger en störande inverkan eller en negativ bild som kan härledas från uppfattningen av ett varumärke inte är relevant för att fastställa att varumärket strider mot allmän ordning.
- 59 EUIPO har bestritt dessa argument.
- 60 För det första ska det prövas huruvida överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning när den fann att omsättningskretsen skulle uppfatta det kännetecken som registreringsansökan avsåg i sin helhet som en hänvisning till en otillåten narkotika.
- 61 Överklagandenämnden erinrade i detta avseende, i punkt 23 i det angripna beslutet, om att i enlighet med tribunalens praxis (dom av den 19 november 2009, *Torresan/harmoniseringsbyrån Klosterbrauerei Weissenhohe (CANNABIS)*, T-234/06, EU:T:2009:448, punkt 19) har ordet cannabis tre möjliga betydelser. För det första hänvisar ordet cannabis till en textilväxt vars gemensamma organisation av marknaden är reglerad på unionsnivå och vars produktion omfattas av en mycket strikt lagstiftning i fråga om THC-halten, som inte får överstiga tröskelvärdet 0,2 procent. För det andra hänvisar ordet cannabis till en narkotika som är förbjuden i ett stort antal medlemsstater, för närvarande majoriteten av medlemsstaterna. För det tredje kännetecknar ordet cannabis ett ämne vars möjliga terapeutiska användning håller på att diskuteras.
- 62 Överklagandenämnden drog i punkt 24 i det angripna beslutet slutsatsen att detta ord, såsom klaganden anfört, inte automatiskt ska uppfattas som att det hänvisar till narkotika, såvida det inte finns "andra indicier" som pekar i den riktningen. Överklagandenämnden tog således hänsyn till det faktum att det otillåtna ämnet endast motsvarade en av betydelserna av ordet cannabis. Klaganden kan därmed inte med framgång göra gällande att överklagandenämnden inte beaktade det "notoriska faktumet" att THC, det vill säga det psykoaktiva ämnet, endast är en av cannabinoider som finns i cannabis och den omständigheten att detta ämne blir olagligt endast om halten överstiger ett visst tröskelvärde.

- 63 För att besvara klagandens första argument ska det således fastställas huruvida överklagandenämnden gjorde en oriktig bedömning när den fann att det fanns "andra indicier" som visade att omsättningskretsen förknippar det sökta kännetecknet med olaglig narkotika, vilket klaganden har bestritt, närmare bestämt orden "amsterdam" och "store" och den stiliserade återgivningen av cannabisblad.
- 64 Överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning när den fann att det bland annat var nödvändigt att definiera hur omsättningskretsens uppfattning skulle bli med hänsyn till samtliga beståndsdelar i det kännetecknet som registreringsansökan avsåg (punkterna 26 och 27 i det angripna beslutet). Överklagandenämnden ansåg att den omständigheten att det aktuella kännetecknet innehåller den stiliserade återgivningen av cannabisbladet, som är den mediala symbolen för marijuana, och ordet "amsterdam", som hänvisar till den omständigheten att det i staden Amsterdam finns ett flertal försäljningsställen för den narkotika som härrör från cannabis, på grund av att Nederländerna under vissa omständigheter tolererar att denna saluförs i landet, gör det mycket troligt att konsumenten under omständigheterna i förevarande fall tolkar ordet "cannabis" som en hänvisning till den narkotika som är olaglig i "många länder i Europeiska unionen" (se punkt 49 ovan).
- 65 Det finns skäl att bekräfta denna tolkning, och i än högre grad med hänsyn till att det kännetecknet som registreringsansökan avser innehåller ordet "store", vilket vanligen betyder "butik" eller "affär", varför nämnda kännetecknet, vars dominerande beståndsdel är ordet "cannabis" (se punkt 36 ovan) uppfattas av den engelskspråkiga omsättningskretsen som att det betyder "cannabisbutik i Amsterdam" och av den icke engelsktalande omsättningskretsen som att det betyder "cannabis i Amsterdam", vilket i båda fallen, förstärkt av bilden av cannabisblad, som är den mediala symbolen för marijuana, utgör en klar och entydig hänvisning till den narkotika som saluförs där. Omsättningskretsen skulle således kunna förvänta sig att de varor och tjänster som klaganden saluför skulle motsvara dem som säljs i en sådan butik.
- 66 Klagandens förklaringar, att ordet "amsterdam" hänvisar till ursprunget för den cannabis som klaganden använder vid tillverkningen av sina produkter och till den livsstil och atmosfär som kännetecknar staden Amsterdam, föranleder inte någon annan bedömning. Detta kommer nämligen inte att vara den första uppfattningen hos omsättningskretsen när den ser orden "amsterdam" och "cannabis", i förening med den mediala symbolen för marijuana, samtidigt som Nederländerna, och i synnerhet staden Amsterdam, är känt för att ha antagit en lagstiftning som på vissa villkor tolererar användningen av denna narkotika.
- 67 Tribunalen kan inte heller godta argumenten att det stiliserade motivet som återger cannabisbladet även används av samtliga industrisektorer som använder cannabis, bland annat textil- och läkemedelssektorn. Överklagandenämnden grundade nämligen inte sin slutsats på hur omsättningskretsen uppfattar det stiliserade motivet som återger cannabisbladet, betraktat för sig, utan på kombinationen av de olika beståndsdelar som det ifrågavarande kännetecknet utgörs av, vilket utan tvivel leder fram till den slutsats som överklagandenämnden erinrade om i punkt 29 i det angripna beslutet, att klaganden har riktat uppmärksamheten, även om detta var ofrivilligt, på konceptet cannabis i egenskap av narkotika.
- 68 Även om klaganden har gjort gällande att de varor och tjänster som avses i varumärkesansökan inte har något att göra med inrättningarna i Amsterdam av typen "coffee shop" (punkt 31 i ansökan) och att det sätt på vilket de varor som klaganden saluför konsumeras skiljer sig från hur narkotika konsumeras (punkt 53 i ansökan) erinrar tribunalen ånyo om att det vid en samlad läsning av de olika leden i artikel 7.1 i förordning nr 2017/1001 framgår att dessa avser de inneboende egenskaperna hos det kännetecknet som ansökan om registrering avser och inte omständigheter som rör uppträdandet hos den person som ansöker om registrering av varumärket (dom av den 9 april 2003, NU-TRIDE, T-224/01, EU:T:2003:107, punkt 76, dom av den 13 september 2005, INTERTOPS, T-140/02, EU:T:2005:312, punkt 28, och dom av den 15 mars 2018, La Mafia SE SIENTA A LA MESA, T-1/17,

- EU:T:2018:146, punkt 40). Det har under alla omständigheter inte bestritts att cannabis, i egenskap av narkotika, även kan förtäras, med hjälp av dryck eller mat, till exempel i kakor, vilket motsvarar vissa av de varor som avses i varumärkesansökan.
- 69 Av det ovan anförda följer att överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning när den fann att omsättningskretsen uppfattar det ifrågavarande kännetecknet i dess helhet som att det hänvisar till en narkotika som är förbjuden i ett stort antal medlemsstater.
- 70 För det andra ska det prövas huruvida det kännetecknet som registreringsansökan avser strider mot allmän ordning i den mening som avses i artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001, jämförd med artikel 7.2 i samma förordning, mot bakgrund av att överklagandenämnden ansåg att detta absoluta registreringshinder förelåg.
- 71 Det ska härvidlag påpekas att förordning 2017/1001 inte innehåller någon definition av begreppet "allmän ordning". Under dessa omständigheter, och med beaktande av det rådande rättsläget i Europarätten, som har beskrivits i punkt 50 ovan, och av ordalydelsen i artikel 7.2 i nämnda förordning, enligt vilken artikel 7.1 ska tillämpas även om registreringshindren endast finns i en del av unionen, finner tribunalen att unionsrätten inte föreskriver en enhetlig värdeskala och tillåter att kraven på allmän ordning kan variera från ett land till ett annat och från en tid till en annan, eftersom det i huvudsak står medlemsstaterna fritt att bestämma innehållet i dessa krav i enlighet med deras nationella behov. Kraven på hänsyn till allmän ordning kan således – även om dessa inte kan omfatta ekonomiska intressen eller förhindra den störning av ordningen i samhället som varje lagöverträdelse innebär – inbegripa skydd av olika intressen som den berörda medlemsstaten anser vara grundläggande enligt sitt eget värdesystem (se, analogt, förslag till avgörande av generaladvokaten Saugmandsgaard Øe i de förenade målen K. och H. (Uppehållsrätt och anklagelser om krigsförbrytelser), C-331/16 och C-366/16, EU:C:2017:973, punkterna 60 och 63 och där angiven rättspraxis).
- 72 När det mer specifikt gäller tolkningen av detta begrepp inom ramen för artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001, har generaladvokaten Bobek i punkt 76 i sitt förslag till avgörande i målet Constantin Film Produktion/EUIPO (C-240/18 P, EU:C:2019:553) visat att allmän ordning ger uttryck för en normativ syn på de värden och mål som fastställts av de berörda offentliga myndigheterna och som ska eftersträvas i dag och i framtiden, det vill säga framåtriktat. Av detta följde, enligt generaladvokaten, att den allmänna ordningen uttrycker de offentliga lagstiftande myndigheternas önskemål vad gäller de regler som ska iakttas i samhället.
- 73 Mot bakgrund av vad som anförts ovan har klaganden i huvudsak fog för sitt påstående att varje överträdelse av lagen inte nödvändigtvis strider mot allmän ordning i den mening som avses i artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001, jämförd med artikel 7.2 i samma förordning. Det krävs nämligen att denna överträdelse påverkar ett intresse som anses vara av grundläggande betydelse för den eller de berörda medlemsstaterna i enlighet med deras eget värdesystem.
- 74 I förevarande fall konstaterar tribunalen att kampen mot spridningen av cannabis är särskilt känslig i de medlemsstater där konsumtion och användning av den narkotika som härrör från cannabis fortfarande är förbjuden, och detta svarar mot ett folkhälsoskäl som syftar till att bekämpa de skadliga effekterna av ett sådant ämne. Detta förbud syftar således till att skydda ett intresse som dessa medlemsstater anser vara av grundläggande betydelse enligt deras egna värdesystem, vilket innebär att de bestämmelser som är tillämpliga på konsumtion och användning av nämnda ämne omfattas av begreppet "allmän ordning" i den mening som avses i artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001, jämförd med artikel 7.2 i samma förordning.

- 75 Hur viktigt skyddet av detta grundläggande intresse är understryks vidare av artikel 83 FEUF, enligt vilken olaglig narkotikahandel är ett område av särskilt allvarlig brottslighet med ett gränsöverskridande inslag, på vilket unionslagstiftaren ska kunna ingripa, samt av artikel 168.1 tredje stycket FEUF, enligt vilket unionen ska komplettera medlemsstaternas insatser för att minska narkotikarelaterade hälsoskador, inklusive upplysning och förebyggande verksamhet.
- 76 Överklagandenämnden gjorde följaktligen en riktig bedömning när den, vid sin prövning av huruvida det aktuella kännetecknet strider mot allmän ordning med hänsyn till samtliga konsumenter i unionen som kan förstå dess betydelse, och med beaktande av att de sistnämndas uppfattning med nödvändighet ingår i det sammanhang som nämns i punkterna 74 och 75 ovan, fann att det aktuella kännetecknet skulle uppfattas av omsättningskretsen som en upplysning om att de livsmedel och drycker som klaganden avser i varumärkesansökan, och de tjänster som hänför sig till dessa, inbegrep narkotika som är olaglig i flera medlemsstater, och stred mot allmän ordning i den mening som avses i artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001, jämförd med artikel 7.2 i nämnda förordning.
- 77 Denna slutsats påverkas inte av klagandens argument att överklagandenämnden underlät att pröva huruvida det aktuella kännetecknet dessutom uppmuntrar, avdramatiserar eller förmedlar ett godkännande av användning av en olaglig narkotika. Den omständigheten att omsättningskretsen kommer att uppfatta kännetecknet som en upplysning om att de livsmedel och drycker som klaganden avser i varumärkesansökan, och de tjänster som hänför sig till dessa, inbegriper narkotika som är olaglig i flera medlemsstater är nämligen tillräcklig för att fastställa att ansökan strider mot allmän ordning i den mening som avses i artikel 7.1 f i förordning nr 2017/1001, jämförd med artikel 7.2 i nämnda förordning, såsom överklagandenämnden med fog slog fast, med hänsyn till det grundläggande intresse som redovisats i punkterna 74 och 75 ovan. Eftersom en av varumärkets funktioner är att identifiera varans eller tjänstens kommersiella ursprung för att därigenom göra det möjligt för de konsumenter som köper den vara eller den tjänst som varumärket avser att göra samma val vid senare köp, om erfarenheten varit positiv, eller att göra ett annat val, om den varit negativ (se dom av den 5 mars 2003, Alcon/harmoniseringskontoret – Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), T-237/01, EU:T:2003:54, punkt 48 och där angiven rättspraxis) uppmuntrar under alla förhållanden detta kännetecken, i den mån det kommer att uppfattas på det ovan beskrivna sättet, underförstått men med nödvändighet till köp av sådana varor och tjänster, eller åtminstone till att avdramatisera deras konsumtion.
- 78 Slutligen påverkas denna slutsats inte av klagandens argument att det finns EU-varumärken som innehåller ord såsom "cannabis" eller "kokain".
- 79 Klaganden har härvidlag åberopat annulleringsenhetens beslut av den 20 mars 2009 angående ansökan om registrering som ordmärke av kännetecknet COCAINE (se punkt 58 ovan) och vid förhandlingen hänvisade klaganden även till sin ansökan om registrering av varumärket CANNABIS STORE AMSTERDAM ORIGINAL AMSTERDAM, med avseende på vilket granskaren nyligen dragit tillbaka sina invändningar. Det framgår emellertid av rättspraxis att hänvisningar till beslut som fattats av EUIPO i första instans inte kan vara bindande för vare sig EUIPO:s överklagandenämnder, eller, i än mindre grad, för unionsdomstolen (dom av den 25 januari 2018, Brunner/EUIPO – CBM (H HOLY HAFERL HAFERL SHOE COUTURE), T-367/16, ej publicerad, EU:T:2018:28, punkt 103). Det skulle i synnerhet strida mot överklagandenämndens kontrolluppgift, såsom den definieras i skäl 30 och i artiklarna 66–71 i förordning 2017/1001, om dess behörighet vore begränsad till huruvida beslut som fattas av EUIPO:s organ i första instans har iakttagits (se dom av den 8 maj 2019, Battelle Memorial Institute/EUIPO (HEATCOAT), T-469/18, ej publicerad, EU:T:2019:302, punkt 52 och där angiven rättspraxis), vilket innebär att klaganden inte med framgång kan åberopa nämnda beslut.
- 80 Av det ovan anförda följer att överklagandenämnden inte har åsidosatt artikel 7.1 f jämförd med artikel 7.2 i förordning nr 2017/1001. Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden, vilket innebär att det ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- ⁸¹ Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. EUIPO har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet ska yrkandet bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

följande:

- 1) **Överklagandet ogillas.**
- 2) **Santa Conte ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Tomljenović

Marcoulli

Kornezov

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 12 december 2019.

Underskrifter